

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320201017
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320201017.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: S. Y., nar. XX. 4. XXXX, W. 9, F., t.č. bytom X. XXXX/XX, F., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, Majernikova 6/A, Bratislava, IČO: 42185190, o priznanie finančného zadostučinenia vo výške 600,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12Csp/35/2020-65 zo dňa 23. septembra 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 200,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobca má nárok vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 600,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ustanovením § 2 písm. a), § 3 odsek 3 a odsek 5, § 4 odsek 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal dňa 26. 3. 2020 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 600 eur a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/123/2014 bol žalobca v postavení spotrebiteľa. Žalobou sa domáhal o vydanie bezdôvodného obohatenia. Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 17. 1. 2017 sp. zn. 12C/123/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. 2. 2018 sp. zn. 2Co/68/2017 žalobe vyhovel. Tieto rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 11. 4. 2018.

4. Žalobca s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 tretia veta Zák. č. 250/2007 Z.z. v tomto konaní požaduje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. Svoje práva si musel brániť podaním

pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľ, ktorý si úspešne uplatnil porušenie svojich práv na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 600 eur.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 17. 1. 2017 č.k. 12C/123/2014-133 súd uložil žalovanému spoločnosti POHOTOVOST' s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, vydať žalobcovi S. Y., nar. XX. 4. XXXX, W. X, F., bezdôvodné obohatenie vo výške 345,22 eur.

6. Z tohto rozsudku vyplýva, že dňa 17. 4. 2008 bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 40 000 Sk (1327,76 eur), ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť žalobcovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 10 400 Sk (345,22eur), t.j. celkovo zaplatiť čiastku 50 400 Sk. Súd prvej inštancie v predchádzajúcom rozhodnutí rozhodol, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania číslo zmluvy XXXXXXXX, v bode 103 v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Krajský súd v Prešove uznesením č. 2Co 273/2015 zo dňa 27.7.2016 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti. Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, musí ho žalovaný vydať žalobcovi. Výška bezdôvodného obohatenia je totožná s výškou poplatku za poskytnutý úver, t.j. v sume 345,22 eur. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10. 5. 2016 a vykonateľnosť dňa 11. 4. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. 2. 2018 č.k. 2Co/68/2017-180.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe v celom rozsahu. V tomto konaní sa žalobca domáha primeraného finančného zadostučinenia s poukázaním na skutočnosť, že v predchádzajúcom konaní bol žalobca úspešný ako spotrebiteľ a v tomto základnom konaní bolo vyslovené porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa. Jednak bolo priznané bezdôvodné obohatenie žalobcovi, ale bolo aj konštatované, že boli zistené porušenia spotrebiteľského práva a z tohto dôvodu sa žalobca domáha primeraného finančného zadostučinenia.

8. Čo sa týka výšky požadovaného primeraného finančného zadostučinenia 600 eur, právny zástupca žalobcu poukázal na hodnotu bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavovalo sumu 345,22 eur a na to, že žalovaný postupoval nepoctivo, keď implementoval do zmluvy neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa ustálenej rozhodovacej súdnej praxe je možno priznať za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku minimálne 300 eur. Z tohto dôvodu žalobca považuje uplatňované finančné zadostučinenie za dôvodné vo výške, ktorá je uplatňovaná. Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že podanej žalobe je potrebné vyhovieť v celom rozsahu.

9. V danej právnej veci mal súd prvej inštancie jednoznačne za preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/123/2014, žalobca si úspešne uplatnil svoje právo ako spotrebiteľ a žalovaný bol zaviazaný vydať mu bezdôvodné obohatenie, ktoré nadobudol titulom plnenia zo strany žalobcu na základe úverovej zmluvy, ktorá bola medzi nimi uzatvorená. Súd vychádzal z toho, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca poskytol žalovanému peňažné plnenie na základe zmluvnej podmienky, ktorú súd vyhlásil za neprijateľnú a teda neplatnú.

10. V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa, súd poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

11. Žalobcovi jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života. Žalobca na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky uhradil žalovanému sumu 345,22 eur, ktoré mu nebol povinný uhradiť. Tým žalobca bol vystavený a bol povinný iniciovať viaceré súdne konania na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je náramne stresujúcim faktorom, odôvodňujúci priznanie finančného zadostučinenia.

12. Vychádzajúc z uvedeného porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, výšky nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžky trvania závadného stavu a konania a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobcu, považoval súd právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný. Za primerané finančné zadosťučinenie súd považoval sumu 600 eur a to vzhľadom na hodnotu bezdôvodného obohatenia 345,22 eur, ako aj vzhľadom na to, že žalobca nepostupoval poctivo, keď do zmluvy, uzatvorenej so žalobcom, zakomponoval neprijateľné zmluvné podmienky. Účelom poskytnutia zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, diskriminovaný. Poskytnutie zadosťučinenia nie je sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý.

13. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

14. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal úhradu trov konania vrátane odvolacieho konania.

15. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu požadovanú výšku finančného zadosťučinenia za neprimerane prísnu a založenú na svojvoľnom výklade práva.

16. Žalovaný má zato, že konajúci súd je povinný na skutkový prípad aplikovať ust. § 13 ods. 5 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého výšku náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Žalovaný odmieta vyjadrenia žalobcu, ktoré majú evokovať stav, že spôsobil svojím konaním žalobcovi nemajetkovú ujmu, a preto pri posudzovaní svojho konania žiada dôslednú aplikáciu relevantných vnútroštátnych, európskych predpisov.

17. V danom prípade bolo žalobcovi priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda nie je čo kompenzovať. Žalovaný považuje finančné zadosťučinenie priznané žalobcovi (vo výške 600,- EUR) za poskytujúce ochranu a ospravedlňujúce ľahostajnosť žalobcu. Takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o duplicitné uplatnenie a priznanie sumy finančného zadosťučinenia. Určenie konkrétnej výšky je síce vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné individuálne posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritériá stanovené v zákone, avšak tieto sú povinné priznať výšku finančného zadosťučinenia aj riadne odôvodniť s poukazom na nemateriálnu ujmu, ktorá spotrebiteľovi vznikla. Vo vnútroštátnom prostredí môže byť teda vytvorený a aplikovaný vlastný model sankcionovania tak, aby bola možná náprava súladná s právnym poriadkom.

18. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

19. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

20. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č.

250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

21. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

22. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

23. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

24. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

25. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

26. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 17.4.2008 uzatvorená úverová zmluva č. XXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), ktorá je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou a to v zmysle ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

27. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 12C/123/2014 zo dňa 17.1.2017 (potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/68/2017-180 zo dňa 19.2.2018) súd žalobe vyhovel a určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 345,22 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Okresný súd Humenné v rozsudku sp.zn. 12C/123/2014 zo dňa 22.6.2015 určil, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania č. zmluvy XXXXXXX v bode 103 v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/273/2015-114 zo dňa 27.7.2016. V konaní 12C/123/2014 sa poukázalo aj na absenciu obligatórnej náležitosti podľa ust. § 4 odsek 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej

rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ročnú percentuálnu mieru nákladov.

28. Žalobca si bez akejkoľvek pochybnosti v inom súdnom konaní úspešne bránil porušenie svojich spotrebiteľských práv.

29. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Používanie neprijateľných zmluvných podmienok a bezdôvodné uplatnenie peňažného nároku nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak ako konanie odporujúce dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pritom je zrejme, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý naformuloval vadnú zmluvu.

30. Odvolací súd sa však nestotožnil s výškou primeraného zadosťučinenia priznanou súdom prvej inštancie. Výšku súdom prvej inštancie priznaného finančného zadosťučinenia, v celom žalobcom v žalobe uplatnenom rozsahu, však v danom prípade nie je možné považovať za primeranú a to vzhľadom na v predchádzajúcom relevantnom súdnom konaní priznanú výšku bezdôvodného obohatenia a okolnosti uplatnenia nároku v oboch prípadoch, na ktoré poukazoval i odvolateľ v odvolacích námietkach. Relevantné ustanovenie § 3 ods. 5 cit. Zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa.

31. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Odvolací súd je toho názoru, že pri určení výšky priznaného zadosťučinenia je primeraná rozsahu a povahy porušenia práv žalobcu suma 200,- eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytne žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Priznanie nároku vo výške prevyšujúcej výšku priznaného bezdôvodného obohatenia je zjavne v rozpore so zásadou proporcionality nárokov vyplývajúcich vo vzťahu založeného predmetnou úverovou zmluvou.

32. Odvolací súd preto v zmysle vyššie uvedeného napadnutý rozsudok v časti priznanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia zmenil podľa ust. § 388 C.s.p. tak, že priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo vzťahu k žalovanému vo výške 200 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

33. Podľa ust. § 255 odsek 1, odsek 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. V danom prípade predmetom konania bol nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Výška uplatňovaného nároku, teda bez akýchkoľvek pochybností závisela od úvahy súdu. Aj keď Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnuté v ust. § 142 ods. 3 O.s.p., uvedené neznamena, aby nová právna úprava vylučovala osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od úvahy súdu. Pri uplatňovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie bolo povinnosťou žalobcov v žalobe uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby aj súdom prisúdená výška plnenia bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania, vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1, ods. 2 C.s.p., tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).